

Vlast čuva narko bosove

Nakon Šarića od pravde su, uz pomoć ovdašnje policije, umakli i njegovi najbliži saradnici. Država je prinuđena da trpi sramotu zbog činjenice da su hapšenje izbjegli ljudi koji su bili neposredan povod za potpisivanje međunarodnih ugovora o međusobnom izručenju kriminalaca sa Hrvatskom i Srbijom

KO IH VIDI, DA IH POZDRAVI:
Goran Soković i Dejan Šekularac po izlasku iz pritvora u februaru ove godine

Ako je nakon januarskog nestanka **Darka Šarića** i moglo biti kakvih dilema one su, prošle nedjelje, otklonjene: Trojica od četvorice Šarićevih bliskih saradnika optuženih za učešće u švercu 2,5 tona kokaina iz Južne Amerike godinu dana su paradirali po Crnoj Gori da bi takođe nestali, neposredno pred pokušaj njihovog hapšenja. Crnogorska policija – javna i tajna – je, dakle, ili krajnje nesposobna ili snažno uvezana sa organizovanim kriminalom najteže vrste. Ili i jedno i drugo.

KONTINUITET: Sporazum o izručenju sopstvenih državljana između Crne Gore i Srbije potpisan je tajno, četiri dana prije najavljenog datuma, kako bi se, objašnjeno je, postigao faktor iznenađenja, i uspješno okončala pripremljena akcija hapšenja bjegunaca sa jedne i druge strane granice.

Tajnost posla koji su prošlog petka obavili **Snežana Malović**, ministarka pravde u Vladi Srbije i naš ambasador u Beogradu **Igor Jovović** bila je tolika da su crnogorski policajci u akciju hapšenja pošli bez naloga za pretres

stanova u kojima su očekivali pripadnike Šarićevog narko kartela **Gorana Sokovića**, **Dejana Šekularca** i **Draška Vukovića**. Otud su se u stanice vratili sa informacijom – *nijesu kući*.

Iz Uprave policije, nakon toga, kreće saopštanje u kome stoji kako su „Crna Gora i Uprava policije Crne Gore i ovom akcijom potvrdile da naša država nije utočište licima koja se potražuju”!? Ko drugačije kaže kleveće i laže.

Ispada da je crnogorska policija uhapsila sve koji nijesu željeli da bježe

ili nijesu imali gdje da se sakriju. Nije se ponovila situacija od zimus kada su osumnjičeni sami dolazili u policiju, a policija ih, u nedostatku dokaza, vraćala – kući. Sada se, prave da ne mogu da ih nađu. Napredujemo.

Nakon neuspjelog pokušaja hapšenja, Uprava policije je evo obznanila javnu potragu za Sokovićem, Vukovićem i Šekularcem, dostavljajući medijima i njihove fotografije. „Ukoliko bilo ko ima saznanja o njihovim trenutnim lokacijama u Crnoj Gori, molimo da se obrati najbližoj područnoj jedinici ili ispostavi crnogorske policije”, piše u saopštenju. Kako su uspjeli da – od srijede do petka – izgube trojicu najtraženijih kriminalaca u Crnoj Gori iz Uprave policije nijesu probali da objasne.

NEODGOVORNOST: Pitanje odgovornosti niko iz crnogorskih vlasti ne postavlja ni nedjelju dana nakon međunarodne kompromitacije kompletne države. Još prije pola godine skupštinski Odbor za bezbjednost je konstatovao da su nadležni iz policije i pravosuđa napravili niz propusta (ne)postupajući po međunarodnoj aferi *Balkanski ratnik*. Nikome ništa.

Predsjednik parlamenta **Ranko Krivokapić** tek najavljuje da će to pitanje i zaključci Odbora ući u skupštinsku proceduru. Premijer **Milo Đukanović** je saopštio da mu „ne pada napamet” da preduzima bilo šta prije nego dobije nalog parlamenta – što pokazuje da je on u potpunosti zadovoljan time kako su se njegovi potčinjeni postavili u ovoj aferi. Đukanović se, uostalom, prvo izrugivao idejom da je „iz Pljevalja

NEDOUMICE

Sporazum na osnovu kojeg je u Srbiji i Crnoj Gori uhapšeno trinaest ljudi optuženih za teška krivična djela naišao je na kritiku njihovih advokata koji tvrde da ugovor nije usklađen sa ustavima i da ne može imati pravno dejstvo dok se na ratifikuje u skupštinama zemalja potpisnica.

Beogradski advokat **Božo Prelević**, koji zastupa **Boška Bojovića**, bivšeg šefa crnogorskog DB-a, odmah je saopštio da je potpisivanje „noćnog ugovora” ostavilo „vrlo ružan osjećaj”.

„Ja mislim da taj ugovor može da proizvodi pravno dejstvo tek kada se ratifikuje. Do tada, ako bi bilo postupanja po tom ugovoru, po mom mišljenju to ne bi bilo u skladu sa zakonom”, smatra Prelević.

Advokati optuženih reagovali su i zbog činjenice da je ugovor u Beogradu potpisao ambasador Crne Gore Igor Jovović, a ne crnogorski ministar pravde. „Veliko je pitanje da li on uopšte ima punomoćje da tako nešto uradi. Mi čak ni to ne znamo”, kazao je Prelević.

Ministar pravde **Miraš Radović** koji se ranije svim silama protivio potpisivanju sporazuma o ekstradiciji navodeći da bi to bilo protivustavno rješenje, sada tvrdi da tu nema ništa neobično. „Svi oni koji su u toku sa međunarodnim pravom i koji poznaju konvencije, naročito konzularne, znaju da ambasadori potpisuju ugovore”, objasnio je Radović. On se do sada nije osvrtao na činjenicu da je priču o tajnom ugovoru koji prati munjevitna policijska akcija, naružila činjenica da u Crnoj Gori nije uhapšen niko od ljudi koji su Srbiju posebno interesovali.

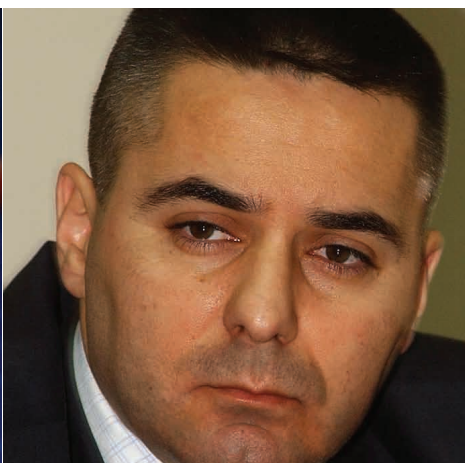
Pravni eksperti koje je *Monitor* kontaktirao, a koji nijesu bili voljni da zvanično govore na ovu temu, navode da su na osnovu ugovora u kome je naznačeno da stupa na snagu u momentu potpisivanja optuženi samo uhapšeni, ali ne i izručeni. Oni dodaju da smetnja sprovođenju sporazuma ne može biti činjenica da ugovor nije ratifikovan u parlamentima zemalja potpisnica, te da to može biti učinjeno i naknadno.

Vidjećemo da li će naknadno biti uhapšeni i ljudi koji su *nekim čudom* izbjegli dugo spremamo *iznenađenje*.

organizovan najveći šverc kokaina na svijetu” i tvrdio da bi crnogorska policija morala znati za tako nešto (to mu bezrezervno vjerujemo).

Potom je tvrdio da je ovdašnja policija u toku sa događajima u operaciji *Balkanski ratnik*. Podsjetimo se, Đukanović je 19. februara ove godine

gostujući na beogradskoj TV B92 kazao: „Znali smo plašim se i nešto više od onoga što zna srpska policija, jer imamo vrlo korektnu razmjenu sa mnogim agencijama u svijetu, uključujući i CIA-u i DEU. Prema tome, imamo vrlo precizno uvid u kvalitet sumnji koja se ispostavlja u odnosu na to (misli se na

PODIŽU UGLED DRŽAVE: Ministar Ivan Brajović i direktori javne i tajne policije Veselin Veljović i Vladan Joković

D. Šarića- prim. M) i na druga lica (riječ je o sada *nestalim* članovima klana – prim M). Sumnje su, da kažem, jedan kvalitet. Međutim, jako dobro znamo da na bazi sumnji, bez argumenata, ne možemo suditi ljudima. I posebno, ne možemo im uskraćivati elementarna građanska prava... “

Ne znamo šta su tačno „elementarna građanska prava” u Đukanovićevoj interpretaciji – pošto ona očito nijesu ista za bosanske izbjeglice i domicilne i raseljene kriminalce- ali možemo pretpostaviti da su Šariću i njegovim saradnicima ona ovdje *zagarantovana*. Pogotovo pravo na slobodu kretanja.

Uostalom, **Duško Marković** je u sred (dokazane) priče o tome kako njegovi najbliži saradnici i viđeni balkanski kriminalci zajedno idu u svatove - iz fotelje prvog čovjeka ANB prešao u Vladu na novu, za njega izmišljenu funkciju. Pošto mu *slučaj Safet Kalić* nije predstavljao hendikep već mu je pomogao u napredovanju, lako je zaključiti da ni Markovićev nasljednik **Vladan Joković** nema razloga da mijenja zatečenu politiku nezamjeranja ANB i međunarodnog kriminala.

Od ministra policije **Ivana Braj-**

ovića možda nijesmo očekivali da spriječi ovu bruku. Ali, treba podsjetiti da on nije dužan da bude ministar. Odnosno, da je samo njegov izbor to da li će ovoliku bruku da trpi i nosi kao vlastiti teret, ili će kao **Radiša Urošević**, kafanski pjevač iz Srbije, podnijeti ostavku na javnu funkciju kada shvati da je „dara pre-vršila mjeru”.

BRUKA:

Crnogorski državljani Soković, Šekularac i Vuković nestali su iako je policija tvrdila da se nalaze pod konstantnim nadzorom. Iza rešetaka su se našli manje intere-

santni crnogorski državljani poput Beranca **Borisa Labana**, koji se takođe označava kao član narko-klana iz operacije *Balkanski ratnik*, i Rožajac **Samir Musić**, koji se tereti za trgovinu narkoticima. Crnogorska policije je, mora da se pomučila, locirala i Baranina **Roberta Franovića** koji se, kako je saopšteno, nalazi na izdržavanju kazne u Zavodu za izvršenje krivičnih sankcija.

Soković i Šekularac su, podsjetimo, uhapšeni na zahtjev Srbije početkom februara ove godine a pušteni su nakon što je crnogorsko državno tužilaštvo ocijenilo da protiv njih dvojice u Crnoj Gori nema osnova za pokretanje krivičnog postupka. Drugi, manje uticajni Crnogorci - osumnjičeni u Italiji da su pripadnici iste kriminalne organizacije u pritvoru su proveli maksimalnih šest mjeseci prije

PROFESOR U ILEGALI: Draško Vuković

da je, konačno, došlo vrijeme kada se moraju povući iz crnogorskog javnog života. Ne tvrdimo da je taj neko iz crno-

gorskih vladajućih struktura. Po svojoj prilici, Šarić je jednako dobru obavještajnu mrežu napravio i u Srbiji. Sigurno je, međutim, da crnogorska policija nije mogla nehotice dozvoliti da joj se reprizira

„slučaj Šarić”. A dozvolila je. Sada će evropski mediji ponovo o Crnoj Gori pisati ovako: „Svi znaju da je Crna Gora postala sigurna kuća za čitav niz zločinaca koji su krivična dela, čak i najteža, počinili u Srbiji. Dovoljan je primer notornog ubice iz nevladine organizacije **Jovice Stanišića**, **Željka Make Maksimovića**, za koga svi znaju da se krije u Crnoj Gori; Znaju i iz kojih se telefonskih govornica u Prčnju i Herceg Novom javlja. I šta? I ništa. Ima još takvih.” (autor **Miloš Vasić**, *Vreme*).

U slučaju narko bosova, vlast je još jednom pokazala šta ima reći o svom odnosu prema organizovanom kriminalu. Izgovora nema. Na nama je samo do odgovorimo - pristajemo li na to da Crna Gora umjesto država svojih građana bude mafijina država.

Zoran RADULOVIĆ
Petar KOMNENIĆ

NIJE NA DNEVNOM REDU: Ranko Krivokapić